

tanke, som ikke er heldig. Her skal man ikke kalde paa Staten. Her skal Initiativet komme fra Kommunernes Side. Her er det langt det bedste, at det er Amterne eller Kommunerne, der bygger smaa Tuberkulosehospitaller i Tilslutning til de forhaandenværende Amtssygehuse og saa, naar de søger derom, faar den Støtte paa Finansloven, som vistnok endnu aldrig er blevet dem nægtet, 1,500 Kr. for hver Plads, der oprettes, samt et vist Beløb til hver Patient, der optages til Behandling. Det er i alle Henseender den bedste, mest tiltalende og mest humane Ordning.

Jacob Christensen: Jeg kan for saa vidt være enig med det ærede Medlem fra Odder (Hegelund-Lange), som udtalte, at det var heldigt, om Spørgsmaalet om Oprettelse af Tuberkulosehospitaller blev løst af Købstadkommunerne og Amtskommunerne hver for sig eller i Forening. I Forening vilde vel nok være det bedste. Men jeg vil spørge det ærede Medlem: Hvad skal man saa gøre, naar der ikke fra Amtskommunernes Side bliver gjort noget for at imødekomme de Krav, som med Rette rejses paa dette Omraade, og det viser sig — efter hvad jeg før oplyste —, at man i 4 Amter slet ikke har taget denne Sag op, skønt det er en sørgelig Kendsgerning, at der i højeste Grad er Trang til disse Hospitaller. Jeg mener, at naar man er Vidne til dette og ikke øjner nogen Udvej til at komme over disse Vanskeligheder, er der ingen anden Vej at gaa end den til Lovgivningsmagten med Henstilling om, at Ministeriet, Lovgivningsmagten i det hele taget finder Udveje til at raade Bod paa den Mangel, man ikke ad anden Vej har kunnet faa Bugt med.

Kofoed: Jeg er meget vel klar over, at en Del af de Bemærkninger, jeg fremsatte, mere vedrører Loven af 10. Maj 1912 end det foreliggende Lovforslag, men dette Spørgsmaal om visse Ændringer i Loven af 10. Maj 1912 ligger mig stærkt paa Hjerte, og jeg har med Villie benyttet Lejligheden til ved første Behandling af dette beslægtede Lovforslag at fremhæve disse Ting for det høje Ting og den højtærede Minister.

Formanden: Folketingsmanden for Aarhus Amts 1ste Valgkreds har Ordet for en kort Bemærkning.

Hegelund-Lange: Jeg kan være fuldkommen tilfreds med det ærede Medlems (Kofoed) Indrømmelse af, at det i hvert Fald ikke indenfor dette Lovforslags Ramme kan lykkes ham at gennemføre Ændringer i den ønskede Retning, saa hvis hans Ord skal bære nogen som helst Frugt, kan det kun blive derved, at de kunde virke stimulerende paa den højtærede Justitsminister til at forelægge os til Revision den omtalte Lov om Statstilskud til tuberkuløses Sygebehandling.

Jeg tror, at hvis det ærede Medlem fra Silkeborg (Jacob Christensen) vilde undersøge, hvorledes Udviklingen har været herhjemme med Hensyn til Bygningen af Tuberkulosehospitaller, vilde han se, at der har været en jævn og kraftig Udvikling i den gode Retning her, og jeg kunde tænke mig, at der netop for Øjeblikket kan være nogen Stagnation af den ganske simple Grund, at der i det hele taget er Stagnation i Byggeriet for Tiden, altsaa findes Vanskeligheder her, som ikke kan overvindes. Men der er dog mange Veje at gaa, før man gaar til Staten. Det ærede Medlem skulde efter min Mening have udfoldet en meget kraftig Agitation baade i Kommunerne og i Amtsrådene, før han var berettiget til at sige, at der ikke var andet at gøre end at gaa til Staten. Jeg har, som sagt, den Opfattelse af Spørgsmaalet, at det er blevet løst paa en god Maade ved, at der til de bestaaende Amtssygehuse er blevet knyttet Tuberkuloseafdelinger, og at den Stagnation, der maaske for Tiden findes, maa ses i Sammenhæng med den almindelige Stagnation af Byggeriet.

Justitsministeren (Zahle): De Udtalelser, som er blevet fremsat, har drejet sig dels om det Lovforslag, der foreligger til Forhandling, dels om Loven af 10. Maj 1912 om Statsstøtte til tuberkuløses Sygebehandling; tillige er der blevet anstillet nogle almindelige sociale Betragtninger.

Hvad det foreliggende Lovforslag angaar, har der fra alle Sider været udtalt Tilslutning til de Ændringer af den bestaaende Lov, som jeg har tilladt mig at bringe i Forslag. Der har været udtalt Betænkelighed ved §§ 9 og 10, som imidlertid er de samme som i den bestaaende Lov, og jeg tror nok, at man, naar Lovforslaget kommer til Behandling i Udvalget, og Medlemmerne der faar Lejlighed til at gøre sig nærmere bekendt med de Oplysninger, som Justitsministeriet er